

26 квітня 1998 року в Чорнобилі, як і в багатьох інших населених пунктах України, Росії та Білорусі, згадували події дванадцятирічної давнини. Згадували друзів, товаришів, рідних та близьких, назавжди полишені рідні місця. Чорнобильська трагедія, як війна, хоча б краєм, але торкнулася сотень тисяч людських доль. Цей день став для багатьох Днем пам'яті, днем скорботи.

мінімізація наслідків Чорнобильської трагедії - це подвиг і героїзм, а насамперед - праця. Робота, яку ось вже 12 років виконують підприємства та організації зони відчуження і ті установи, що відповідають за її проведення.

ЦЕ ДЕНЬ СПІЛЬНОЇ БІДИ

ПЕРШИМИ, хто з Чорнобиля в далекому квітні 1986 року виїхав до ЧАЕС, щоб почати нелегку боротьбу з наслідками аварії, були пожежники. В ніч на 26 квітня 1998 року о 1 годині 23 хвилини згідно із започаткованою традицією пожежники ЗДПО №4, вмикнувши ревуни пожежних машин, віддали шану пам'яті та героїзму тим, хто одним з перших заступив шлях небаченій біді.

Покладання квітів до стіни Пам'яті у парку Слави м. Чорнобиля почалося зранку. Ті, хто за різних обставин не мали змоги прийти на годину урочистого покладання, зробили це заздалегідь. Тому на той час, коли офіційні особи, директори підприємств та організацій зони відчуження, представники трудових колективів і Адміністрації зони прибули до парку, щоб покласти вінки, біля стіни Пам'яті вже лежало багато квітів...

У цей день гості зони відчуження, робітники прийшли до парку, щоб віддати шану загиблим та померлим учасникам ліквідації наслідків аварії, поспілкуватися між собою, згадати живих товаришів-ліквідаторів. Це було не свято, хоча до цього дня зроблено все можливе, щоб прикрасити, підновити старовинне місто. Але почуття присутніх, їхній настрій дуже нагадував свято Перемоги. Бо і вона була здобута кров'ю, людськими стражданнями і також тяжкою працею. Втім і

Біля стіни Пам'яті у Чорнобилі

Саме на цьому наголосив у своєму невеличкому, але змістовному виступі начальник АЗВ. "Сьогодні той день, коли треба згадувати не тільки про тих, хто виконував свою роботу в перші дні ліквідації наслідків аварії, а й пам'ятати також про тих, хто недавно працював з нами. Всі ми зараз - ліквідатори, з великим чи малим стажем ро-

Почесна варта біля пам'ятника пожежникам

«Гробки» у зоні відчуження

боти. І дай вам Боже всім здоров'я - тим, хто зараз тут, в зоні відчуження, і тим, хто за її межами" - закінчив свій виступ Олександр Гребенюк.

Згадавши тих ліквідаторів та жертв аварії, яких вже нема на цьому світі, зі словами вдячності та поваги до живих і нині працюючих в зоні відчуження звернувся голова Іванківської райдержадміністрації Микола Урупа.

Після закінчення мітингу біля стіни Пам'яті відбувся концерт-реквієм, присвячений померлим жертвам Чорнобильської катастрофи.

Цього ж дня на майдані біля адміністративного корпусу ЧАЕС відбувся мітинг, присвячений пам'яті жертв аварії.

Владислав ВАЛЕЧ.

Фото Миколи ПЕТРИЧЕНКА.